

FORUM

NORGE TSJEKKOSLOVAKIA

ČESKOSLOVENSKO

č. 4 - srpen 1991

TAK SE NÁM TO PODAŘILO!

- máme za sebou první ročník vlastního čtvrtletníku a zdá se, že jich bude i víc. Uvážíme-li, že se jedná o dobrovolnou iniciativu, nezbyvá než tolerovat i určité zpoždění ve vydávání každého čísla - lepší pozdě než vůbec ne! I když i to by se mohlo snad časem zlepšit...

Pozornost spolku se zvolna přenáší na jiná pole působnosti než tomu bylo loni, zcela ve shodě s intencemi a nakonec i s vývojem v Československu, kde se nyní soustřeďujeme především na pomoc tělesně postiženým (jenom z Oslo byly letos vypraveny tři autobusy s různým zařízením). V poslední době jsme trochu překvapivě zahájili 'novou' činnost, totiž využívání objektů ve Storsandu pro děti z Československa (viz poněkud hektická debata na poslední členské schůzi). Apropos červencový tábor - i když se z počátku zdálo, že celá akce se bude muset odvolat (neměli jsme dost peněz!), díky přispění mnoha z vás se podařilo tábor zajistit a jak se nakonec ukázalo, dává vše větší smysl než jsme si mohli myslet, o čemž se můžete dočíst ve zprávě Dr. Haasové. V každém případě se chystáme tábor napřesrok opakovat a doufáme, že se příště podaří i to, co letos nevyšlo, totiž aby se účastníci dostali skutečně do styku s norským prostředím!

Jinak věříme, že spolek bude nadále stále více fungovat jako fórum Čechů a Slováků v Norsku. Na podzim chystáme (prozatím) dvě mimořádná setkání. Nejprve se sejdem 26.října v kantině u pana Havelky u příležitosti výročí založení republiky. Máme příslí-

benou účast spisovatele Ivana Klímy, vedle ovšem už tradiční tomboly, tentokrát s v pravdě exklusivními výhrami. Za měsíc na to, 23.listopadu, se bude konat už druhý bál, tentokrát jako společná akce FNT a Maďarského krajanského spolku (viz oznámení v tomto čísle). Mimo to budou po letní přestávce opět obnoveny pravidelné srazy na čs. velvyslanectví (prvně 5. září, a pak vždy každý první čtvrtek v měsíci, ca od 18⁰⁰). Konečně pro ty z vás, kteří se vyskytují v Oslo v liché úterky (např. 13/8) a mají chuť si popovídat, se nabízí možnost už tradičních setkání v pohostinství Gamle Major na Majorstuen (první zájemci se objevují mezi sedmou a osmou hodinou).

Takže na brzkou shledanou!

I forbindelse med det tsjekkosllovakiske statsbesøk i mai fikk fru Olga Havlová se barnekunstutstillingen "På egne ben" i Konserthusets foyer (på bildet sammen med utstillingens og hele hjelpeaksjonens "drivkraft", fru Běla Gran Jensen).

DĚTI Z ČESKOSLOVENSKA VE STORSANDU

Foto: Glenn Hetowitch

Následující text je zkrácená zpráva o pobytu dětí z Jablonce ve Storsandu, který byl umožněn FNT díky příspěvím mnoha jednotlivců jakož i podpoře od Norsk-Tsjekkoslovakisk Støtteforening, nadace Solgløtt a A/S Norske Telektron.

Děti, postižené některou z forem alergie, jsou v našem kraji největším zdravotním problémem. Během posledních několika let s prudce narůstajícím znečištěním vzduchu, půdy a následujícím odumíráním lesů se výrazně mění klima v naší oblasti. Negativně na tento jev reagují především děti. Narůstá počet opakovaných onemocnění dýchacího traktu, výrazem oslabené obranyschopnosti je velký počet dětí s alergickým onemocněním. Dospěli jsme k stavu, kdy každé třetí dítě našeho okresu je postiženo alergií... Snažíme se již několik let přistupovat k jejich léčbě komplexně. Kromě podávání léků se snažíme zvyšovat odolnost organismu otužováním, zvýšenou tělesnou aktivitou, rehabilitujícím cvičením, jógou. Prostor a čas na tyto aktivity jsme nacházeli zejména v letních soustředěních, které se nám dařilo i přes velké překážky konat každoročně v Československu. Nikdy ale naše tábory nesplňovaly tu nejdůležitější podmínku, kterou je nabídka čistého vzdu-

chu umožňující regeneraci sliznic dýchacího traktu a tím zvýšení odolnosti proti bakteriím a alergenům. Proto jsme s nadšením přijali pomoc nabídnutou Fórem Norsko-Československo, umožňující nám strávit tři týdny v letním středisku ve Storsandu.

Za celou dobu nedošlo k závažnějším zdravotním komplikacím, i když byly děti úmyslně značně fyzicky zatěžovány. Překvapením pro nás je, že i děti s alergií na břízu, s jejímž tak hojným výskytem jsme přece jen nepočítali, byly bez obtíží. Potvrzuje se jen, jak dalece jsou i projevy pylové alergie ovlivňovány znečištěním vzduchu exhalacími. Nejmarkantnější zlepšení je u dětí s projevy ekzému. Stav jejich kůže se po koupání v moři a slunění zlepšil, někde došlo k úplnému vymizení kožních projevů. Všechny děti budou i nadále ve sledování alergologické ordinace. Krátkodobě velmi příznivý účinek můžeme však konstatovat již nyní a to jednoznačně. Myslím, že tyto úspěchy jsou podmíněny nejen klimatem, ale i dodávkou přirozených vitamínů v zelenině a ovoci bez chemických látek, které mohly děti konzumovat díky výrazné finanční pomoci Fóra. Kladný vliv mělo též pozitivní psychické ladění, radost z výletů do zábavního parku a do Oslo.

Chtěla bych poděkovat jménem svých pacientů všem, kteří obětovali tolik práce a finančních prostředků na nezištnou pomoc dětem z Československa. Byli bychom velmi rádi, kdybychom mohli uvítat u nás děti vaše a vašich norských přátel!

MUDr. J. Haasová, alergologická ordinace, Jablonec nad Nisou

INFORMACE Z VELVYSLANECTVÍ

- Československý ústav zahraniční vydává od června 1991 nový nezávislý měsíčník "Svět Čechů a Slováků" (od srpna pod novým názvem "Svět a domov"). Časopis přináší informace o současném dění v ČSFR a informace o životě čs. krajan-ských organizací ve světě. Předplatné (ca 14 USD za půl roku) je možné zajistit přes tiskový úsek velvyslanectví, při větším počtu zájemců je možná sleva.
- základní informace o platných čs. celních předpisech jsou k dispozici na ambasádě (jejich zkrácenou formu mohou zájemci obdržet i od FNT).
- Fórum rovněž obdrželo výťah o postupu čs. soudů v souvislosti s prováděním rehabilitací, jakož i informace o dokladech potřebných pro vydání občanského průkazu.
- ve dnech 3. až 13.10. 1991 se v Brně koná mezinárodní hudební festival s podtitulem Mozart, Dvořák a dnešek. Program je k dispozici na čs. velvyslanectví. Příhláška a objednávka vstupenek je možná do 31.8. Pro případné zájemce může pořadatel zajistit i ubytování (ceny za pokoj od 228 do 490 Kčs).

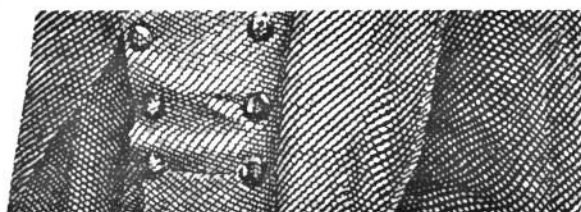
FORUM ANBEFALER

Nr. 2/1991 av tidskriftet "Nordisk Øst-forum". Nummeret er viet etniske problemer i de multinasjonale statene i det tidlige "Øst-Europa". Den tsjekkosllovakiske problematikken er på en klok og balansert måte presentert i artikkelen "Den tsjekko-slovakiske ekteskapskrisen", skrevet av Ivan Čičmanec. Den anbefalles alle som vil vite mer om virkeligheten bak de ofte overfladiske avisartiklene om Tsjekkoslovakias s.k. snarlige oppløsning. "Nordisk Øst-forum" fås kjøpt i større Narvesen kiosker eller ved henvendelse til Universitetsforlaget.

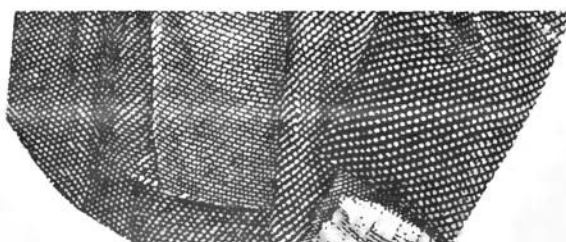
NOSTALGICKÝ VEČER VÍDEŇ 1900

KDYŽ STARÉ RAKOUSKO NENÍ,
MUSÍME SI HO UDĚLAT

sobota 23. listopadu 1991

- spolu s Maďary, Poláky, Rakušany, Ukrajinci, Slovinci, Chorváty ... a všemi milovníky zašlých časů, kteří se alespoň na jeden večer touží ocitnout ve Vídni 1900.

Program:

slavnostní večere s proslovy,
živá muzika,
soutěž kostýmů a převleků,
zpěvy národní i mezinárodní,
předtančení a tanec,
volná zábava,
noční guláš,
zákusky Café Havelka (Jiří).

Nadšení dobrovolníci
do česko-slovenského festkomité
hlaste se ihned
Michalu Konůpkovi na tel. 55 49 55.

ROZHOVOR S LUDVÍKEM VACULÍKEM

Letos na jaře navštívil Oslo Ludvík Vaculík. Promluvil v norském PEN-klubu a na Univerzitě a rád poskytl interview našemu krajauskému věstníkú. Otázky kladl Michael Konúpek.

Forum: Pane Vaculíku, ve svém projevu v PEN-klubu jste řekl, že spisovatelé jsou teď po Sametové revoluci svobodni a mohou tedy psát nejen "pro" a "proti", ale především "mimo". Sám této nové příležitosti ale nevyužíváte - přišel jste s vlastním návrhem nové ústavy a angažujete se také v diskusi o trestu smrti...

L.V.: Vychází to z mého postavení občana. Jako spisovatel se naopak hodlám vrátit k tomu, co je nezávislé na režimu, politice a konkrétní době. V roce 69 mě okolnosti donutily abych přerušil práci na rozsáhlejší knize a napsal něco, co by bylo možné rychle vydat. Napsal jsem "Morčata". Ale poměry se tak rychle změnily, že mi to nakladatelství už nepřijalo. Dokonce jsem jim musel vrátit zálohu... K té rozsáhlé práci, kterou jsem tehdy přerušil se teď hodlám vrátit beze všech cavyků, aniž bych vysvětloval rozdíl doby anebo mého věku. A k "angažovanému" psaní se nenechám nikým nutit. Píšu jen to, k čemu se donutím sám. Mám exkluzivní smlouvu s Lidovými novinami, že cokoli napíšu, dám jim.

Forum: Spisovatelů, kteří by teď rádi psali "mimo", je v Československu spousta, jenomže se nedokázali ubránit tlaku okolností - Havel sedí na Hradě, Pithart ve vládě, Uhde je ministrem. Jak jste se dokázal ubránit?

L.V.: Usnesením! Jednoho dne už před mnoha lety jsem se usnesl sám se sebou, že se nikdy již nedopustím takové chyby, abych se nechal strhnout politikou. Jestliže by doba byla blbá, třeba ještě blbější než byla, bude to jednoduché. A jestli bude doba normální, bude to také jednoduché. Jestliže se dostaví to, co jsem si jako občan přál, já už se nemusím do toho plést. Ať se starají zase jiní občané. Ať si občané vytvoří režim ke svému obrazu. Z toho, že jsem jim tuhle starost přenechal pramení má grandiozní snášenlivost. Nic, co se děje, nekritizuji, všechno považuji za normální, nekritizuji ministra kultury, protože bych jim

Foto: Glenn Hetowitch

být nechtěl. Když se mě ptají na pana presidenta, říkám, že líp bych si to mohl dělat už jedině já sám. Slíbil jsem si, že už nikdy nevstoupím do žádné politické strany, do žádné organizace, nejsem dokonce ani členem Obce spisovatelů. Mám to všechno jednodušší. Ale vlastně to nebylo zase tak těžké, toho dosáhnout. Stačilo si uvědomit, že kdykoli člověk vezme nějakou funkci, obětavě se ujme nějakého úkolu, vždycky v tom ještě je - i u člověka velmi kultivovaného - trochu té touhy po sebeprosažení. To známé: Já to tak nemohu nechat... Já jsem se ale přesvědčil, že když se ovládnou a počkám, stejně to řekne nebo udělá někdo jiný. Tím dochází k úžasné redukci úlohy mé osobnosti v dějinách.

Forum: Přístupme teď k dnešní hlavní otázce, kterou jste sám v PEN-klubu naznačil: Nakolik dochází k rozporu mezi Sametovou revolucí a Havlovým požadavkem odpuštění na jedné straně a nutností potrestat nejkřiklavější případy zneužívání pravomoci a co nejrychleji obnovit právní vědomí mezi obyvatelstvem na straně druhé? Jak přesvědčit řadového občana, že má přestat krást, když nejznámější členové komunistické mafie dodnes sedí ve svých vilách postavených za státní peníze a smějí se nám a dodnes nebyl nikdo potrestán kupříkladu za smrt Pavla Wonky, abychom jmenovali jeden křiklavý případ z tisíců podobných?

L.V.: Naše revoluce proběhla tak, jak si malá skupina ušlechtilců představovala, že by revoluce ideálně měla proběhnout. Bez kapky krve. Bez násilí. Teprve teď se stává zřejmým, že určité věci asi měly proběhnout jinak. Malý příklad jsou lustrace. Bývalo by stačilo, aby parlament - ještě před volbami - stanovil a specifikoval, které funkce nesmí v blíže určené budoucnosti vykonávat lidé z určitých "starých struktur". Parlament by to pravděpodobně v šoku a pod tlakem revoluční nálady udělal. To by nám dnes pomohlo... Jinak začínám mít dojem - který je kontraverzní a možná nedemokratický - že totiž ta elitní skupina, která převrat režírovala a provedla, měla využít všeobecné euforie a dotáhnout to ještě trochu dál. Ale kdo by to dokázal rozhodnout a vzít si to na svědomí? Něžnost naší revoluce nám získala velké sympatie mezinárodně, ale budeme to mít o to těžší vnitropoliticky.

Forum: Pokusil jste se získat své papíry z archívů vnitra?

L.V.: Pokusil. Jan Ruml mi slíbil, že mi do nich nechá nahlédnout, je jich tam prý asi metr... ale pak za pár dní se omluvil, že to byly spisy někoho jiného, kde se mé jméno vyskytovalo tak často, že je považoval za mé. Myslím že by každý měl být seznámen s tím, co na něj STB měla, a je to také názor lidí, kteří s tím teď pracují. Ale ty moje spisy zatím neobjevili. Dřív jsem si myslel, že se se svými vyšetřovateli budu chtít setkat a popovídat si s nimi, ale teď se mi do toho chce čím dál tím míň. Jednoho jsem tuhle potkal... Ten se vyznačoval tím, že když jsem odmítal vypovídat tak se mnou klidně mlčky seděl 24 hodin v místnosti a ironicky se usmíval. Zeptal jsem se ho co teď dělá. Řekl: Já jsem teďka u policie... A hlavní postava ze "Snáře" major Fišer je v důchodu. Tak co s tím? Ale zásadně si myslím, že by se jejich jména měla uveřejnit...

Forum: Vy máte tendenci spíš jména uveřejňovat. Už kvůli "Snáři" se pár lidí zlobilo.

L.V.: Jenomže nemůžeme ručit za to, co s tím udělá "ulice". Kdybychom si mohli být jisti, že to zase neodskáčou ty nešťastné rodiny a nevinné děti, tak by to bylo podle mého názoru jasné. Zveřejnit...

Forum: Cítíte potřebu ještě se k těmhle všem záležitostem vrátit, nějak je literárně zpracovat? Říci věci, které jste jako disident, anebo ze zbytků cudnosti ani ve "Snáři", ani ve fejetonech neřekl?

L.V.: Je jen jedna věc, kterou si nechávám ke zralejší úvaze a rozhodnutí, případně zamítnutí, a to je celá kampaň proti Chartě. Ta situace, kdy se člověk musel rozhodnout, zda opravdu, se vším důrazem říci Ne! Tímhle Ne si člověk často hrozně ublížil, ale zároveň se zachránil. Podpisem Charty a tím, že pak člověk na svém stanovisku pevně stál, jsme se rozhodli nic už nečekat ani od režimu, ale ani od svého okolí. Co to pijeme? Liebfraumlch? To mi připadá od Němců neuvěřitelné, nazvat víno "Liebfraumlch". Poezie to od nich být nemůže... snad je to německá oplzlost? Tak Skál! jak se tady u vás říká... O tom osvobožujícím, ale

zároveň problematickém Ne bych možná chtěl něco napsat. Ale až po důkladné úvaze.

Forum: V článku v Aftenpostenu jste hezky napsal, jakou radost jste měl z 240 signatářů Charty 77, jaká to byla zajímavá a různorodá společnost. Ale nebyl jste zklamán, že signatářů bylo tak málo? 699 ke konci roku 77. Ani ne dva tisíce k 17. listopadu 89. V 15-ti milionovém národě?

L.V.: Nemohu říci, že bych byl zklamán. Jak to říct? Charta položila určitou otázku a dostavila se na ni odpověď. Jako když ponoříte lakmusový papírek a děláte chemický pokus. Chemickou reakcí nemůžete být nebo nebyt zklamán. Prostě to tak je. Charta formulovala na papíře stav lidských práv ve společnosti a bylo to tak, byla to pravda, i kdybychom to tvrdili jenom dva. Na počtu podpisů nazáleželo.

Forum: Nemyslíte si, že Charta byla příliš diplomaticky a opatrně formulována, že měla být víc výkřikem protestu a méně příspěvkem k Helsinské konferenci? Neurychlil by se tím vývoj?

L.V.: Nemyslím. Charta tehdy ještě nemohla nic "vyhrát". Režim musel dohnít. Pár tisíc podpisů navíc by to podstatně neurychlilo. Většina z nás také viděla vývoj v Rusku hrozně pesimisticky.

Forum: Teď nakonec povinnou otázku: My krajané tady v Norsku, jak vám máme nejlépe pomáhat?

L.V.: Budujte si vlivná postavení, prosaďte se ve svých oborech... Samozřejmě je to dobré nějaké nemocnici sehnat přístroje, nějaké redakci dát xerox... ale důležitější pro budoucnost je seznámit lidi u nás se skandinávským životním stylem a způsobem myšlení. Já třeba zjišťuji, že ve Švédsku i Norsku se žije mnohem skromněji, než si myslíme. Takže snad ta nejlepší investice je vzdělání a poznání. Umožnit co největšímu počtu našich studentů delší pobyt venku.

Forum: Srdečné díky za rozhovor.

SEVERSKÁ SPOLEČNOST

v Praze, norská sekce, se na Fórum Norsko-Československo obrátila jménem ing. Jaroslava Tejkala, vedoucího sekce, s přáním o navázání spolupráce. Posláním této společnosti je prohlubovat poznání života, politického a hospodářského systému a životního stylu v Norsku a jiných severských zemích - jedná se o nezávislé a nepolitické zájmové sdružení.

Vyzvěte své známé a příbuzné v Československu, aby se do této společnosti přihlásili na adrese:

*Ing. Jaroslav Tejkal,
Severská společnost, norská sekce
Anny Letenské 11
120 00 Praha 2*

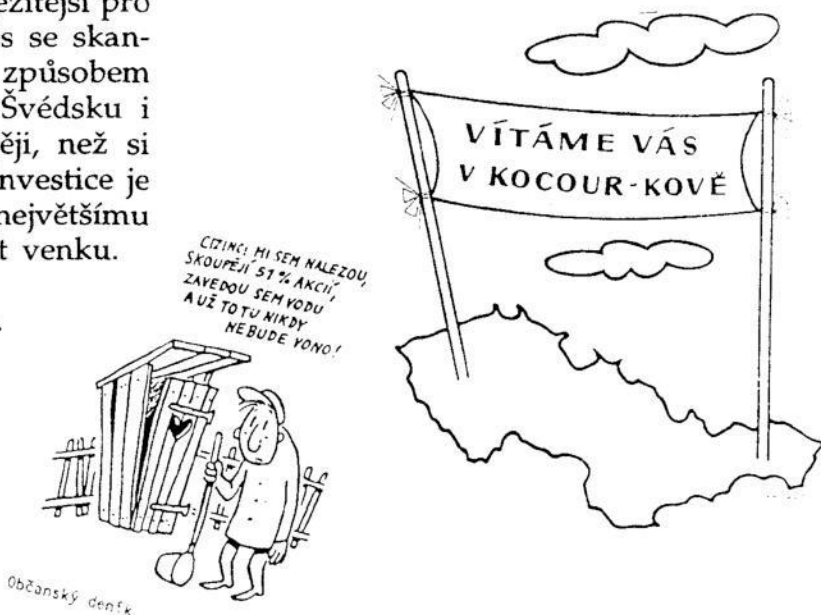
SOKOL V NORSKU?

Při své soukromé návštěvě v Norsku byla paní Miluše Perglová pověřena zahraniční sekcí SOKOLA, aby krajany v Norsku informovala a vyzvala k založení pobočky. Norsko je jedna z mála zemí, kde SOKOL dosud založen nebyl.

*Zájemci, obraťte se na Zoru Hozmanovou,
tel. (02) 14 67 54 (domů) nebo (02) 23 46 85 (práce)!*

INZERÁT

22-letý student meteorologie z ČSFR se zájmem o Norsko, filatelii, akvaristiku, kynologii, auta, karate a moderní hudbu si chce dopisovat s kamarádem či kamarádkou z Norska: *Aleš Snídal, Sídl. svobody 5/18, 796 01 Prostějov*

Večírek abiturientů aneb národ aneb malý problém exulantský

Michael Konůpek

Začněme hromádkou tzv. holých fakt: Třída 3.B z gymnázia na Velvarské v Praze-Dejvicích se od maturity (1966) nesešla. Až letos, po 25-ti letech. Proč jsme se nesešli dříve? Asi jsme byli takoví, anebo byla taková doba. Nejspíš obojí.

Když napíšu, že jsme představovali svým způsobem typický vzorek generace maturantů šedesátých let, prozradím tím část pointy. Následující statistické údaje mají za cíl předchodí myšlenku jednak podpořit, jednak zpochybnit: Náš třídní, nebožtík pan profesor Jiří Pinkas, zvaný Pini, nás k maturitě donutil 38 (100%). Podle informací jen částečně dostupných jsme se dále vyvíjeli nejrůznějšími způsoby: 6 exemplářů (15,78%) kupříkladu studovalo na Filosofické fakultě. Stejný počet emigroval. Po jednom z nás (2,63%) bylo v době maturity již bezpečně těhotných, respektive v sedmdesátých letech kleslo až na obrazovku čs. televize, respektive podepsalo Chartu 77. Počet těhotenství, kariér a disidentství skrytých se za současného stavu bádání můžeme jen dohadovat. 2 spolužáci (5,26%) zemřeli, a ve třídě se vyskytl dokonce i vzácný, pohádkový případ studentské lásky a zkamenělého romantismu - vzájemný svazek manželský, trvající dosud! A není jediný takový. Mnoho z nás žije v manželstvích, jejichž délka se již počítá na desetiletí.

Někteří výtečníci se ve statistice vyskytují hned v několika rubrikách, což ovšem nemůže dodatečně našemu panu třídnímu profesorovi blahé paměti zabránit, aby původně na jednoho z nich spravedlivě nekřičel: Ty hovado!

U jiných naopak dodnes nemáme ani adresu či nové příjmení a v jednom případě je otázka, kdo mu zavolá, až se budeme chtít sejít příští rok, hned po volbách. Aby mu po nich, sakra, zase nenarostla ramena.

Zhruba vzato je možno říci, že se naše třída v mnohém blíží celonárodnímu průměru (počet žáků ve třídě, předčasných těhotenství a kariéristů), zatímco u ukazatelů jiných - podíl absolventů Filosofické fakulty,

disidentů, pevných manželství a snad i exulantů - by se naopak národní průměr býval měl snažit nám přiblížit.

Dokonce i ta dvě předčasná úmrtí jsou typická. Jedno je možno připsat na účet osudu, druhé době. Mamince syna, zemřelého během vojenského cvičení, odmítli ukázat. Co si pak má člověk myslet?

Tolik o tom, proč jsme se za celých 25 let nesešli. Teď, jak jsme se sešli.

Šušká se leccos, ale dnes už mohu prozradit, že jsme za tím stáli my exulanti. Proč? Protože nás exil naučil střežit základní kameny své identity a cenit si přátelství nepodmíněných naším společenským postavením, ale trvajících jen na nedefinovatelném podkladu toho, jací jsme odjakživa. Také jsme cítili potřebu se v rámci nikdy nekončícího exulantského sebevzdělávání podívat optikou toho, "jak s námi život zatočil", na tři veledůležité školní roky, kdysi společně sdílené pod přísným zrakem převážně milovaného Piniho.

Vytipovali jsme si tedy jednoho ze spolužáků, který již delší dobu doma pracoval v žoldu seriózní západní firmy. Dalo se předpokládat, že setkání zorganizuje efektivně a bez velkých cavity. Pak jsme ho popíchlí, jako Tigrid Havla.

Úkolu se ujal s velkou energií a nadšením. Sehnal dostupné adresy, zozeslal pozvánky, vyzval spolužáky, aby se hlásili.

Kromě exulantů, ochotných v té záležitosti cestovat přes půl Zeměkoule, se mu prakticky nikdo neozval. Znechucen s tím seknul.

Ne tak exil z 3.B.

Asi tři dny před původně předpokládaným datem večírku jsme se dostavili do Prahy a zřídili hlavní štáb, Schwarzkopf by z nás měl radost. Dopoledne jsme systematicky pracovali s telefonním seznamem. Odpoledne jsme se vydali do terénu. Odhodlaně jsme vnikali do temných, neuvěřitelně špinavých chodeb činžovních domů a na zrezivělých, vypáčených či tankem přejetých dopisních schránkách luštili zbytky vizitek. Objevili jsme tak několik osamělých rodičů,

B

kteří si rádi po letech popovídali se spolužáky svých dětí. Tam kde ruiny žádnou stopu neposkytly, zvonili jsme namátkově na dveře, a aniž to bylo původně naším úmyslem, provedli tak seriózní sociologický výzkum dejvického obyvatelstva. Za každými čtvrtými dveřmi tam bydlí milí a ochotní lidé! A našli jsme i několik umytých schodišť.

Když dva z domácích kamarádů viděli naši organizační urputnost, připojili se k nám a slíbili zamluvit vhodný lokál na 18-tou hodinu v sobotu. Ostatní odpovídali na naše opatrné otázky, kupř. proč se neozvali na původní výzvu, způsobem v tržním hospodářství považovaným za nedostatečný: Nevěděli. Zapomněli. Nebyli si jisti, zda ještě/již chtějí někoho potkat. Chtěli přijít až podle toho... a pod. Samozřejmě, nápad je to skvělý a když je teď všechno zařízené rádi se přidají. Pokud ovšem nebudou nečekaně muset odjet na chatu.

V 18,00 jsme byli na místě, tři exulanti a dva již zmínění tuzemští ochotníci. Posledně jmenovaní se v 18,15 ptali, jestli by v Kanadě či Norsku hosté opravdu přišli nejpozději v 18,15; a divili se proč.

Již těsně po osmé se začali trousit další spolužáci. Jedna ze Zuzan nepřišla, protože by nejdřív musela zhubnout o 20 kilo, prozradila jedna z Hanek, kterým se zhubnout podařilo. Fajn jsme si popovídali a

všichni byli rádi, že se po prvním neúspěchu nezahodila flinta do žita. Sešlo se nás 12-13 (31,57-34,21%), podle toho, jak se to počítá - když dorazil třináctý, dvanáctý už odjel na chatu. Vzhledem ke krátkému termínu a nepřehledným počátkům revolu... chci říct reunionu to považujeme za úspěch.

Stinnou stránkou večera byla obsluha, jejíž ochota nedosahovala ani úrovně běžné mezi dejvickým obyvatelstvem. Však to také byla od domácích spolužáků trestuhodná naivita, pořádat večírek v podniku, který prý do dnes z velké části patří firmě Jakeš & junior. (Nebyl by to úkol pro parlament? Viz. níže)

Ještě nebyla ani půlnoc, když nás vyhodili, že prý zavírají.

Hlavně, že už nemůžete zavřít nás, odpověděli jsme a vesele vyšli do letní noci před restaurací Na Bílé hoře.

Zakončím větou, která s předcházejícím vyprávěním nesouvisí jen na první pohled. Dám jí formu co nejprivátnější a ponechám k posouzení čtenáři, nakolik se jedná o problém se širší platností: Přes deset let jsem v Norsku pracoval pro věc československé opozice, ale poté co čs. parlament přijal zákon dovolující se vůči exulantům chovat způsobem úspěšně napodobujícím apartheid, mám chuť se na československých záležitostech dále podílet nanejvýš přípravou abiturientských večírků.

JEDINEČNÁ NABÍDKA - NEPŘEHLÉDNĚTE!

Chcete umožnit svým příbuzným či známým v Československu levnou a pohodlnou cestu do Norska? V září je k tomu příležitost!

Máte k dispozici letadlo ČSA 2.září z Prahy v 12⁰⁰, přistání na letišti Torp v Sandefjordu ve 14³⁰, zpáteční cesta 16.září v 19⁰⁰ ze Sandefjordu, přilet do Prahy v 21⁰⁰.

Cena za obě cesty NOK 1700,-.

Zájemci hlase u p. J. Kuvíčka, Granitveien 9, 3600 Kongsberg, tel. 03 72 03 76.

SPĚCHÁ!!!SPĚCHÁ!!!SPĚCHÁ!!!SPĚCHÁ!!!SPĚCHÁ!!!SPĚCHÁ!!!SPĚCHÁ!!!
